

Kúria határozat: minősítés megsemmisítése és jó hírnév sérelme tárgyában

2017. feb. 2.

A Kúria honlapján megjelent jogeset szerint a felperes a megyei rendőr-főkapitányságnál állt alkalmazásban körzeti megbízott beosztásban. A munkáltató 2011. április 19-én kelt határozatával körzeti megbízotti szolgálatra alkalmatlannak minősítette, ezért kezdeményezte alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezését. A munkáltató az állomány tagjaival nem közölte a minősítés eredményét és ennek következményeit. A felperes a minősítési lap tartalmával szemben jogorvoslati eljárást kezdeményezett. A keresetét elutasító jogerős döntést a Kúria hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a sérelmes minősítést formai hibákra figyelemmel megsemmisítette.

Ezt követően felperes újabb keresetet nyújtott be, melyben előadta, hogy jogsértően nem helyezték őt magasabb beosztásba, a Kúria ugyanis megsemmisítette minősítését. Az alperes ezzel megsértette jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát, továbbá az egyenlő bánásmód követelményét. Végül ez a per is a legmagasabb bírói fórumon kötött ki. A Kúria határozatában rámutatott, hogy a perbeli esetben a minősítés megsemmisítésére nem a törvényben megjelölt tartalmi okokból került sor, így abból nem következik, hogy a minősítésben szereplő ténymegállapítások személyiségi jogot sértettek. Önmagában az a körülmény, hogy a Kúria formai okból a minősítését megsemmisítette, nem bizonyítja a minősítésben foglaltak valóságának hiányát. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az eljáró bíróságok megalapozottan jutottak arra a következtetésre, miszerint a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az alperes magatartása, illetve intézkedése folytán őt kár érte.

Tájékoztató az Mfv.II.10.088/2016. szám alatt minősítés megsemmisítése és jó hírnév sérelme tárgyában folyamatban volt ügyről

Dátum: 2017. január 30.

A felperes a megyei rendőr-főkapitányságnál állt alkalmazásban körzeti megbízott beosztásban. A munkáltató 2011. április 19-én kelt határozatával körzeti megbízotti szolgálatra alkalmatlannak minősítette, ezért kezdeményezte alacsonyabb szolgálati beosztásba helyezését. A munkáltató az állomány tagjaival nem közölte a minősítés eredményét és ennek következményeit. Az állományilletékes parancsnok a viselkedésében, szolgálatteljesítésében bekövetkezett változások miatt soron kívüli alkalmassági vizsgálatra küldte a felperest, akit a rendőri szolgálat ellátására alkalmasnak találtak.

A felperes a minősítési lap tartalmával szemben jogorvoslati eljárást kezdeményezett. A keresetét elutasító jogerős döntést a Kúria hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a sérelmes minősítést formai hibákra figyelemmel megsemmisítette.

A felperes újabb keresetet nyújtott be, melyben előadta, hogy jogsértően nem helyezték őt magasabb beosztásba, a Kúria ugyanis megsemmisítette minősítését. Az alperes ezzel megsértette jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát, továbbá az egyenlő bánásmód követelményét.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a felperes nem bizonyította nem vagyoni kára keletkezését, illetve vitatta, hogy diszkriminációt alkalmazott.

A felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította, az ítéletet a törvényszék helybenhagyta.

A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljárta Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy a perbeli esetben a minősítés megsemmisítésére nem a törvényben megjelölt tartalmi okokból került sor, így abból nem következik, hogy a minősítésben szereplő ténymegállapítások személyiségi jogot sértettek. Önmagában az a körülmény, hogy a Kúria formai okból a minősítését megsemmisítette, nem bizonyítja a minősítésben foglaltak valóságának hiányát. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az eljárta bíróságok megalapozottan jutottak arra a következtetésre, miszerint a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az alperes magatartása, illetve intézkedése folytán őt kár érte.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 76. §-a több együttes feltétel fennállta esetén írja elő a munkáltató számára, hogy biztosítsa a hivatásos állomány tagja számára az előmenetel lehetőségét. Önmagában az alkalmas minősítés még nem jár azzal a következménnyel, hogy magasabb beosztásba kell a hivatásos állomány tagját kinevezni.

A perben a felperesnek kellett valószínűsítene, hogy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) 8. §-ában megjelölt valamely védendő tulajdonsággal rendelkezik, amellyel összefüggésben az alperes eljárása miatt hátrány érte. Az egyenlő bánásmód megsértésével összefüggő követelés vonatkozásában a felperes arra hivatkozott, hogy „egyéb helyzete” miatt sértette meg az alperes az egyenlő bánásmód követelményét, és tulajdonságként magát az adott jogsérelmet, a hibás minősítést jelölte meg. A Kúria rámutatott, hogy a perben hivatkozott körülmények nem minősülnek a felperes személyisége lényegi vonásának és nem kapcsolják őt a törvény által védelemben részesített sérülékeny társadalmi csoportokhoz, így nem tekinthetők az Ebktv. 8. § t) pontjában megjelölt „egyéb helyzetnek”. A felperes által sérelmezett minősítés egy általa állított jogsértés

volt és nem egy olyan védendő tulajdonság, amelynek megléte tárgyilagosan igazolható, homogén csoportképzésre, általánosításra alkalmas és társadalmi előítéletekből táplálkozik.

Budapest, 2017. január 30.

A Kúria Sajtótitkársága